

„XXII Mistrzostwa Świata w Ratownictwie Wodnym odbyły się w dniach 10–11 września 1983 r. w Warszawie. Rywalizację podjęli reprezentanci dziewięciu państw: Austrii, Bułgarii, Francji, Hiszpanii, Holandii, Irlandii, Polski, RFN i Włoch. Polskę reprezentowali: J. Haratym, B. Simachowicz, A. Studzińska i E. Swoboda oraz M. Baran, W. Blechar, P. Kijanowski i J. Krawczyk.

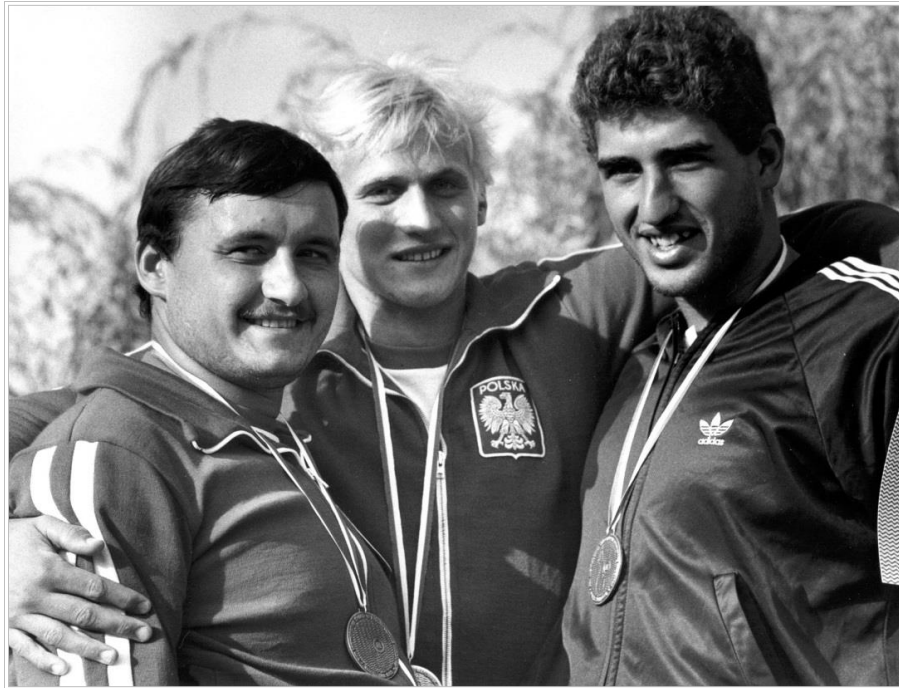
XXII Mistrzostwa Świata w Ratownictwie Wodnym
– prezentacja drużyn na pływalni „Warszawianki” (Warszawa 1983 r.)

W klasyfikacji drużynowej polska drużyna zajęła I miejsce. Bohaterem polskiej reprezentacji został debiutujący na zawodach tej rangi osiemnastoletni Wojciech Blechar¹, który dwa miesiące wcześniej na mistrzostwach Polski zajął dziesiąte miejsce. Został on mistrzem świata w czwórboju ratowniczym (854,3 pkt), zdecydowanie wygrywając z następnymi zawodnikami.

Cała reprezentacja Polski spisała się bardzo dobrze. W klasyfikacji indywidualnej kobiet B. Simachowicz była druga (767,1 pkt), E. Swoboda uplasowała się na trzecim miejscu (748,8 pkt), J. Haratym zajęła dziesiąte miejsce, a A. Studzińska była dziesiąta. Polki w punktacji drużynowej zajęły drugie miejsce, a Polacy – pierwsze. W poszczególnych konkurencjach wieloboju polscy ratownicy zdobyli aż czternaście medali, w tym cztery złote. W konkurencjach indywidualnych złote medale zdobyli: W. Blechar na dystansie 50 m holowania manekina (0.36,29 min) oraz J. Haratym w wiosłowaniu łodzi ratunkową (1.53,72 min). W wiosłowaniu łodzi wszystkie trzy medale przypadły Polkom: złoty J. Haratym, srebrny – B. Simachowicz (1.53,95 min), a brązowy – E. Swobodzie (1.55,03 min). Na dystansie 200 m z przeszkodami E. Swoboda była trzecia (2.26,69 min), a B. Simachowicz uplasowała się na czwartej pozycji. Wśród mężczyzn – poza wspomnianym już W. Blecharem – na dystansie 50 m holowania P. Kijanowski był drugi (0.37,52 min). W rzucie kołem ratunkowym P. Kijanowski uplasował się również na drugiej pozycji (22,95 m), M. Baran był czwarty, a W. Blechar – szósty. W konkurencji wiosłowania łodzi trzecie miejsce zdobył J. Krawczyk (1.35,11 min), szósty był W. Blechar, a ósmy M. Baran. Na dystansie 200 m z przeszkodami W. Blechar był drugi (2.07,75 min), a J. Krawczyk – dziewiąty.

Mistrzostwa świata w Warszawie okazały się nie tylko sukcesem sportowym reprezentacji kraju, ale i organizacyjnym. Ówczesny prezydent FIS Josef Schmitz tak skomentował wysiłki Polaków: „nie pamiętam tak wzorowo przygotowanej i przeprowadzonej imprezy”. Na tych mistrzostwach odbył się ostatni raz rzut kołem i zastąpiony został rzutem rzutką ratunkową (piłkową).

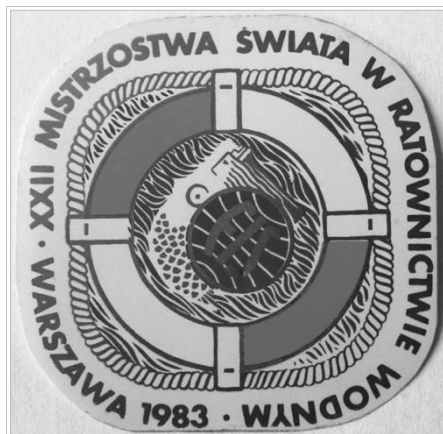
¹ Wojciech Blechar ur. 03.05.1965 r. w Legnicy. Zawodnik wyczynowy PZP, członek ZW WOPR w Lublinie. Ukończył AWF w Warszawie. W 1988 r. zamieszkał na stałe we Frankfurcie nad Menem, gdzie pracuje jako trener pływania i ratownik. Wielokrotny mistrz Polski w ratownictwie wodnym, mistrz Europy oraz trzykrotny mistrz świata w ratownictwie wodnym.

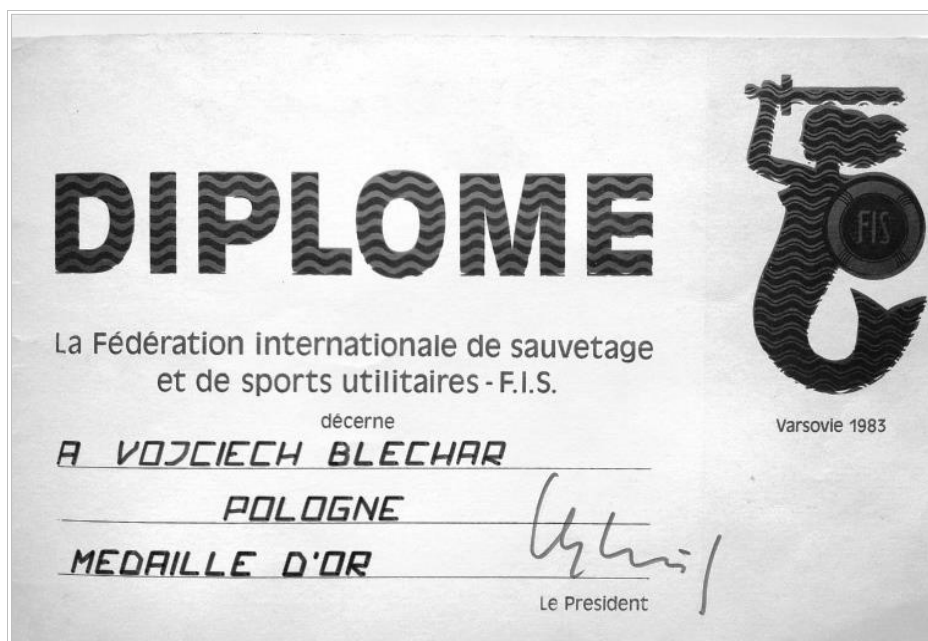
**XXII Mistrzostwa Świata w Ratownictwie Wodnym.
W środku Wojciech Blechar (Warszawa 1983 r.)**

Medal z XXII Mistrzostw Świata w Ratownictwie Wodnym projektu J. Burskiego (Warszawa 1983 r.)

Znaczek z mistrzostw świata (Warszawa 1983 r.)

Dyplom Wojciecha Blechara z mistrzostw świata (Warszawa 1983 r.)

Reprezentacja Polski z M. Witkowskim i W. Plóciennikiem po wizycie w ministerstwie sportu (Warszawa 1983 r.)”

dr Iwona Tabaczek-Bejster